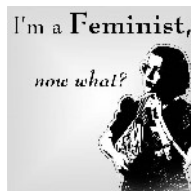

FEMINISMUS

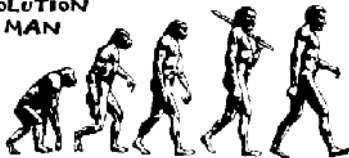

Simone de Beauvoir (1908-1986)

Musíme si položit otázku: Co je to žena? Už sama formulace problému mi okamžitě vnuká první odpověď. Je totiž příznačné, že tuto otázku vůbec kladu. Muže by nikdy nenapadlo psát knihu o zvláštním postavení, které v lidstvu zaujímá jejich pohlaví. Chci-li se definovat, jsem napřed nucena prohlásit: „Jsem žena.“ Tato pravda vytváří pozadí, na němž se odráží každé další určení. Muže nikdy nenapadne začít tím, že se ukáže jako jedinec určitého pohlaví: že je muž, rozumí se samo sebou. Je to pouze formalita na úředních záznamech, kde se rubriky mužské, ženské pohlaví jeví jako symetrické. Poměr obou pohlaví není poměrem elektrických pólů: ve francouzštině slovo „l'homme“ označuje zároveň klad i neutrum, a to od té míry, že ve francouzštině říkáme lidským bytostem vůbec „les hommes“. Žena se jeví jako zápor, takže každé další určení znamená jenom omezení, aniž je na druhé straně reciprocita. Při abstraktních diskusích mě někdy rozčilovalo, když mi muži říkali: „Tohle si myslíte, protože jste žena.“ Ale věděla jsem, že mou jedinou obranou je odpověď: „Myslím si to, protože je to pravda“, abych tak vyloučila svou subjektivitu. Nemohlo být ani řeči o tom, abych odpověděla: „A vy si myslíte opak, protože jste muž.“

Druhé pohlaví, 1949

EVOLUTION
OF MAN

AND WOMAN

děti sendviče s pomazánkami z burských oříšků, vozila autem malé skautíky a v noci ležela vedle svého manžela v posteli, bála se zeptat i sama sebe: „A tohle je všechno?“

Feministická mystika, 1963

Co vadilo feministkám na stávající podobě společenských věd?